

وَأَخَصَيْتَ أُمُورَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كُلِّهَا بِإِيمَانِكَ
 وَكَانَ الْمَوْتُ وَالْحَيَاةُ بِيَدَيْكَ وَضَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
 لِيَدِكَ وَدَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَأَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ
 بِطَاعَتِكَ فَتَقَدَّسَتْ رَبَّنَا وَتَقَدَّسَ اسْمُكَ
 وَتَبَارَكَ رَبَّنَا وَتَعَالَى ذِكْرُكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ
 وَلُطْفِكَ فِي أَمْرِكَ لَا يُعْزَبُ عَنْكَ شَيْءٌ
 ذَرَّةً فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبِينٍ فَسَبِّحْنَاكَ وَ
 بِحَمْدِكَ تَبَارَكَ رَبَّنَا وَحَمْدُكَ يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ بَنِي النَّبِيِّينَ صَلَاةً تُبَيِّنُ
 بِهَا وَجْهَهُ وَتَقْرُبُهَا عَيْنَهُ وَتُزِينُ بِهَا مَقَامَهُ
 وَتَجْعَلُهُ خَطِيبًا بِحَمْدِكَ مَا قَالَ صَدِّقُهُ وَمَا
 سَأَلَ أَعْظَمُهُ وَلِمَنْ شَفَعَتْ شَفَعْتَهُ وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ
 عَطَايِكَ عَطَاءً ثَمَامًا وَقِيمًا وَأَقِيَادًا وَنَصِيبًا جَزِيلًا
 وَلَا تَسْأَلْنَا عَلَى النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
 وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَاءِكَ رَفِيقًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا ذُكِرَ امْتَدَّ لَهُ عَرْشُكَ وَتَهَلَّلَ لَهُ كُرْسِيُّكَ
وَاسْتَبَشَّرَتْ لَهُ مَلَائِكَتُكَ وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ تَرَعَّتْ
لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالذُّوَابُ
وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ تَفَنَّتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَأَشْرَقَتْ
لَهُ الْأَرْضُ وَبَسَّحَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ تَصَدَّعَتْ
لَهُ الْأَرْضُ وَتَقَدَّسَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ وَالنَّبِيُّونَ
لَهُ الْأَنْهَارُ وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ انْتَعَدَتْ مِنْهُ النَّفُوسُ
وَوَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ
أَنْ تُعْرِفَنِي وَلِيَّ الَّذِي وَارِحَمَهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا
وَأَرْزُقَنِي ثَوَابَ طَاعَتِهِمَا وَمَرْضَاتِهِمَا وَعَرِّفْ
بَيْنِي وَبَيْنَهُمَا فِي جَنَّتِكَ اسْمَكَ لِي وَلَهُمَا الْأَجْرُ
فِي الْآخِرَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْعَفْوِ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبَرِّدْ
الْعَيْشَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَقَرِّدْ عَيْنِي لِأَنْقِطِعُ وَكَذَلِكَ
النَّظِيرُ لِي وَجْهَكَ وَسُوقًا لِي لِقَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
ضَعِيفٌ فَتَقَوِّ فِي رِضَاكَ ضَعْفِي وَخُذْ لِي الْخَيْرَ
بِنَاصِيئِي وَاجْعَلْ الْإِسْلَامَ مِنْتَهَى رِضَايَ وَاجْعَلْ
الْبِرَّ الْبِرَّ أَخْلَاقِي وَالتَّقْوَى زَادِي وَأَرْزُقْنِي الطَّفَرَ

بِالْخَيْرِ لِنَفْسِي وَأَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ
 أَمْرِي وَبَارِكْ لِي فِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا بِلَاغِي
 وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي لِيَهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ
 دُنْيَايَ زِيَادَةً فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ آخِرَتِي عَافِيَةً
 مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَهَيِّئْ لِي الْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالنَّجَاةَ
 عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْإِسْتِغَاةَ إِلَى الْمَوْتِ قَبْلَ أَنْ
 يَنْزِلَ بِي اللَّهُمَّ لَا تَأْخُذْ بِي بَغْضَةً وَلَا تَقْتُلْنِي
 نَجْمَةً وَلَا تَعْزَلْنِي عَنْ حَقِّ وَلَا تَسْلُبْنِيهِ وَعَافِنِي مِنْ
 هَمِّ سَائِرِ الذُّنُوبِ بِتَوْبَةِ الصُّوْحُورِ مِنَ الْإِسْقَاةِ
 الدُّوِّيَّةِ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ وَتَوَقَّ نَفْسِي أَمِنًا مَطْمَئِنَّةً
 رَاضِيَةً بِمَا لَهَا مِنْ رِضِيَّةٍ لَيْسَ عَلَيْهَا خَوْفٌ وَلَا حُزْنٌ
 وَلَا جُزَعٌ وَلَا فُزَعٌ وَلَا وَجَلٌ وَلَا مَقْتٌ مِنْكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَى وَهُمْ عَنِ النَّارِ
 مُبْعَدُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 مَنْ أَرَادَنِي بِحَسَنٍ فَأَعِنَهُ عَلَيْهِ وَتَبَيَّرَهُ لِي فَإِنِ لِمَا أَنْزَلْتَ
 إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقَدِيرٌ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ حَسَدٍ أَوْ بَغْيٍ أَوْ
 عَدَاوَةٍ أَوْ ظُلْمٍ فَإِنِ آذَنِي بِكَ فِي شَعْرَةٍ وَأَسْتَعِينُ

بِكَ عَلَيْهِ وَكَفَيْتِهِ بِمَا شِئْتَ وَاشْتَدَّ عَنِّي بِأَشْتَدَّ
 قَاتَهُ لَأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ مَغَاوِيهِ وَاعْتِرَاضِهِ وَفَرَعِهِ
 وَوَسْوَاسَتِهِ اللَّهُمَّ فَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ سُلْطَانًا وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ
 سَيِّدًا وَلَا تَجْعَلْهُ لِي مَالِي وَوَلِيًّا شَرًّا وَلَا تَفْضِلْهُ عَلَيَّ بِأَعْدَائِي
 كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ حَتَّى لَا يَفْسِدَ
 شَيْئًا مِنْ طَاعَتِكَ عَلَيْنَا وَآتِنَا عَمَلَنَا عِنْدَنَا
 بِحَسَبِ مَنَائِكَ عَنَّا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
 رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ بِالْبَيْتِ وَالْإِلَهِ الظَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا
 نمازهای روز پنجشنبه بسید بن طاووس در کتاب جمال الاسبوع
 از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم آورده که هر که بگذارد
 در روز پنجشنبه دو رکعت نماز بخواند در رکعت اول کج و شمی صد مرتبه
 قل هو الله احد و در رکعت دوم اکھود و دو صد مرتبه قل هو الله احد
 بنا کند خدا کے تعالیٰ از برای او ہزار ہزار شہر در بہشت فرود آید
 کہ بیچ چشمی چنان ندیدہ باشد و بیچ گوشی نشنیدہ باشد و در کما مخلوقین خلق کردہ باشد
 و خلق کند از برای او ہفتاد ہزار ہزار فرشتہ در آن روز کہ محو
 میگردہ باشند از و گناہان را و می نوشتہ باشد از برای او ہفتاد ہزار

و بلند می کرده باشند از برای او درجات را اذان روز تا یک سال
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آ آورده که هر که بگذارد در روز
 پنجشنبه دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه
 و اذکار نصر شده پنج مرتبه و انا اعطیناک الکوثر پنج مرتبه و قرات
 کند در همین روز بعد از محصل بولند احد چهل مرتبه استغفار کند چهل مرتبه
 عطا کند او را خدای تعالی در روز قیامت بعد و هر چه در بهشت و
 دوزخ است ثوابها و عطا فرماید او را شهره و در بهشت و روزی
 کند او را دو صد زوج از حورالعین و بنویسد از برای او بعد و هر
 فرشته تعهدت یک سال عطا فرماید او را بعد و هر آیه ثواب
 هزار شهید نماید و در روز پنجشنبه بر آسئ طلب حاجت تسدید
 این طاکوسج در کتاب جمال الاسبوع از حضرت رسالت پناه
 آورده که هر که بگذارد در روز پنجشنبه چهار رکعت نماز و بخواند در
 رکعت اول الحمد یک مرتبه و یازده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
 دوم الحمد یک مرتبه و سبت و یک مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
 سوم الحمد یک مرتبه و سی و یک مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم الحمد
 یک مرتبه و چهل و یک مرتبه قل هو الله احد و بعد سرور رکعت سلام
 بگوید و چون از نماز فارغ شود بخواند قل هو الله سبحانه و یک مرتبه و گوید

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نِجَاهٍ وَبِكَ مَرْتَبَةٌ بَعْدَ الزَّوَالِ
 سَجْدَةٌ كَسَدٌ وَبُكُورٌ وَرُجُودٌ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ صَدْرٌ مَرْتَبَةٌ وَعَا كَسَدٌ بِرَجِيحٍ
 خَوَابِرٌ وَفَرُودٌ وَنَدَا خُسْرَتٌ صَدْرٌ كَسَدٌ بَلْذَارٌ وَآلِ نَمَازٍ وَبُكُورٌ بِرَجِيحٍ كَسَدٌ
 أَكْرَحُوا بِرَازِخٍ زَوَالٍ كَوَهْمًا بِرَازِخٍ زَوَالٍ شُونَ دِيَانَا زَلِ سَفْكَانِ
 بَارَانِ رَاهِرِ كَمِينَةٍ نَزَلِ شُورٌ وَنَمِي بَانَدِ حَجَابِي وَرَمِيَانِ اؤْمُورِ مِيَانِ خُدَا
 وَخُدَاكَ تَعَالَى ائْتَضِبْ مِي فَرِيَادِ بِرَشَخْتِ مِي كَسَدٌ اؤْمُورِ نَمَازٍ اؤْمُورِ طَلِبِ
 اؤْمُورِ حَاجَتِي رَاذِعَاءُ رُوزِ نِجْمَتِيهِ اؤْمُورِ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
 كَرَامَتِ صَحِيفَةٍ كَامِلَةٍ اؤْمُورِ اَللّٰهُمَّ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ اَلْحَمْدُ
 لِلّٰهِ الَّذِي اَذْهَبَ اللَّيْلَ مُطْلِمًا بِقَدَرَتِهِ وَجَاءَ
 بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي ضِيَاءَهُ وَآثَانِي بَعَثَهُ
 اَللّٰهُمَّ فَاكَمَا اَبْقَيْتَنِي لَهٗ فَاَبْقِنِي لِوَسَائِلِ الصَّلَاةِ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ
 وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ وَفِي عَدُوِّهِ مِنَ الْبَالِيْنَ وَلَا يَأْتِي
 بِاَنْ تَكْتَابَ الْمَخَارِبَ وَالْكِتَابَ الْمَأْتِرَ وَارْتُدَّقْنِي خَيْرًا
 وَخَيْرًا مَا فِيهِ وَخَيْرًا مَا بَعْدَكَ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّكَ وَ
 شَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي بِذِمَّتِهِ اِسْلَامُ
 اَتُوَسَّلُ اِلَيْكَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْتَدْ عَلَيَّكَ وَبِحَمْدِ
 يَ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَكَ بِكَ

فَأَعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْضِ لِي فِي الْخَمِيسِ خَمْسًا لَا يُقِيمُ
 لَهَا إِلَّا كَرَمَكَ وَلَا يُطِيفُهَا إِلَّا لِعِمَّتِكَ سَلَامَةٌ أَوْ بِهَا
 عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ اسْتَقْتِ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسِعَةً
 فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَأَنْ تُوَكِّمَنِي فِي مَوَاقِفِ
 الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُسُومِ وَالْعُسُومِ
 فِي حِصْنِكَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
 تَوَسُّلِي بِهِمْ شَافِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَائِضًا إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ دَعَاءُ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ زَهْرَةَ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامِهِ
 عَلَيْهَا وَعَلَى آلِهَا وَبِعَلْمِهَا وَبِنَهْأَمِ وَرُوزِ خَمْسِنَبِ بِرَوَايَتِ كَفَعِيِّ مَرْيَمَ الْإِيْنِ
 اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالنُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى
 وَالْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ
 قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرِنَا وَقَاتِنَا وَمِنْ مَجْلَبِكَ
 وَمَلِيكَ بِجَهْلِنَا اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَنْكَ
 شُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَطَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ تَسْبِيحُ رُوزِ خَمْسِنَبِ بِرَوَايَتِ شَيْخِ وَابِنِ
 بَاقِي كَفَعِيِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ

الْآلَاءُ أَنْتَ الْوَالِيُّ الَّذِي لَا يُصْنِقُ الْبَصِيرَ الَّذِي لَا يُبْصِرُ
 الثَّوْرَ الَّذِي لَا يُجْمَدُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ الَّذِي لَا تَمُوتُ الْقِيَوْمُ الَّذِي لَا يَهِنُ الصِّدْقُ
 الَّذِي لَا يَطْعَمُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَظِيمُ
 وَأَعَزُّ سُلْطَانُكَ وَأَعْلَى مَكَانُكَ وَأَشْهَرُ
 مُلْكُكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَبْرَكَ وَأَرْوَجَكَ
 وَأَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَعْلَمَكَ وَأَسْمَحَكَ وَأَجْلَكَ وَأَكْرَمَكَ
 وَأَعَزَّكَ وَأَعْلَمَكَ وَأَقْوَمَكَ وَأَسْمَعَكَ وَأَجْبُرَكَ
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَكْرَمَ عَقْلَكَ وَأَعْظَمَ
 تَجَاوُزَكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَوْسَعَ رَحْمَتَكَ
 وَأَكْثَرَ فَضْلِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَلَمَّ
 الْأَوْكُ وَأَسْبَغَ قَعْمَاؤُكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا
 أَفْضَلَ قَوَائِمِكَ وَأَجْزَلَ عَطَاؤُكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ مَا أَوْسَعَ حُجَّتِكَ وَأَوْضَحَ بُرْهَانِكَ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَشَدَّ أَخْذَكَ وَأَوْجَعَتْ عِقَابُكَ
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَشَدَّ مَلِكُكَ وَأَمْنُ كَيْدِكَ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَيِّدُكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ

السَّمْعِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ فِي عَمَلِكَ
 الْمُتَعَالَى فِي دُنُوكِ الْمُنْتَدَى فِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ
 مِنْ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ قَبْلَ
 كُلِّ شَيْءٍ وَالذَّائِمُ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ مَا
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَصَاعَدُ كُلُّ شَيْءٍ
 لِحَبْرَتِكَ وَانْقَادُ كُلِّ شَيْءٍ لِسُلْطَانِكَ وَذَلُّ كُلِّ شَيْءٍ
 لِعِزَّتِكَ وَخَضَعُ كُلِّ شَيْءٍ لِمَلِكِكَ وَاسْتِسْلَامُ كُلِّ
 شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَلِكُ الْمُلُوكِ
 لِعَظَمَتِكَ وَتَهَرَّتِ الْجَبَابِرَةُ بِقُدْرَتِكَ وَذَلَّتِ الْعِظَامُ
 بِعِزَّتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَسْبِيحًا يَفْضُلُ عَلَى
 تَسْبِيحِ الْمَسِيحِينَ كُلِّهِمْ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ
 وَمِثْلًا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمِثْلًا مَا خَلَقْتَ وَمِثْلًا
 مَا قَدَّرْتَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تُسَبِّحُكَ السَّمَوَاتُ
 بِأَنْظَارِهَا وَالشَّمْسُ بِكَمَارِيقِهَا وَالْقَمَرُ فِي مَنَازِلِهِ
 وَالنُّجُومُ فِي سِيرَانِهَا وَالْفَلَكَ فِي مَعَارِجِهَا سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يُسَبِّحُكَ النَّهَارُ بِضَوْوِهِ وَاللَّيْلُ
 بِدَجَائِهِ وَالنُّورُ بِشِعَائِهِ وَالظُّلْمَةُ بِعُمُوضِهَا سُبْحَانَكَ

كَلَامُ اللَّهِ الْإِلَهِيُّ أَنْتَ يُسَبِّحُكَ الرِّيحُ فِي مَهَيِّمَاتِهَا وَالسَّمَاءُ
 بِأَمْطَارِهَا وَالْبَرُّ بِأَخْطَافِهِمُ وَالرَّعْدُ بِأَرْزَامِهِ بِسَمْعِكَ
 كَلَامُ اللَّهِ الْإِلَهِيُّ أَنْتَ يُسَبِّحُكَ الْأَرْضُ بِأَقْوَاتِهَا وَالْجِبَالُ
 بِأَطْوَادِهَا وَالْأَشْجَارُ بِأَوْرَاقِهَا وَالْعَرَابُ فِي مَنَابِتِهَا
 سُبْحَانَكَ وَيَحْمَدُكَ كَلَامُ اللَّهِ الْإِلَهِيُّ أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ عَدَا مَا سَبَّحَكَ مِنْ شَيْءٍ وَكَمَا تُحِبُّ يَا رَبِّ
 أَنْ تُحْمَدَ وَكَمَا يُنْبَغِي لِعِظَمَتِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ
 وَعِزَّتِكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ عَوْدُهُ مِنْ
 نَجَشْنَبِ بْنِ أَبِي شَيْخٍ وَابْنِ بَابِي كَفَمِي وَطَبِ الْأَمَمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ أَعْيَدُ نَفْسِي بِرَبِّهِ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ مِنْ كُلِّ
 شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَقَائِمٍ وَقَاعِدٍ وَعَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَ
 مُعَانِدٍ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيَطَهَّرَ كَتَابِي
 وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيُرِيَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 وَيُذْهِبَ الْأَقْدَامَ أَمْرُكُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا مَنْ أَمْسَكَ بِأَرْسَالِهِ
 وَشَرَابِي وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِيُغَيِّرَ بِهِ بِلَادَهُ مَبْنِيًا
 وَنَسْفِيًا قَلْبًا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّدُ كُلِّ بَلَدٍ الْآنَ خَفَّفَ

اللَّهُ عَنْكُمْ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِنْ رَبِّكَ اللَّهُ
 أَنْ يَخْفِيفَ عَنْكُمْ فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا غَلْبَ إِلَّا لِلَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا نَرِي بِرِ
 حَضْرَتِ إِمَامِ حَسَنِ عَسْكَرِي بِرِوَايَةِ تَسِيدِ بْنِ طَاوُسٍ
 وَجَمَالِ الْأَسْبُوعِ آمُرُوهُ كَرَامِينَ رُوزِ أَنْخَضْرَتِ اسْتَمْتُمْ بِخَوَانِدِ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الرَّسُولِينَ وَحُجَّةَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلا مِي يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
 بْنَ عَلِيٍّ أَمَا مَوْلَى لَكَ وَوَلِيٌّ لَكَ وَهَذَا أَيُّومُكَ
 وَهُوَ يَوْمُ الْحَبِيبِ وَأَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَمَسْتَجِيرُكَ
 فِيهِ فَاحْسِنْ ضَيْفَاتِي وَاجَارَنِي بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ شَيْخِي وَسَيِّدِي جَلَسَ
 وَكَفَعِي قَدْسِ الشَّرَارِ وَاحْمِ كَفْتِي أَنْذَكُ سُنْتِ اسْتِ كَمَا فِي خَرُوزِ
 بِخَشْنِبِ إِيْنِ اسْتِغْفَارِ رَابِعُونَ اسْتِغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَانِعٍ

مَسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ لَا يَسْتَطِيعُ لِنَفْسِهِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا
 وَلَا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 الْأَخْيَارِ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا خَالِقَ نُورِ السَّمَاوَاتِ وَرُؤُوسِ
 قُلُوبِ الْعَالَمِينَ وَدَيَانَ حَقَائِقِ يَوْمِ الدِّينِ وَ
 الْمَالِكِ الْحَكِيمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْمُسْتَجِيبِ
 وَالْعَالِمِ كُلِّ تَكْوِينٍ أَشْهَدُ بِعِزَّتِكَ فِي الْأَرْضِ وَ
 السَّمَاءِ وَجِهَاتِكَ الْمَنِيعِ عَلَى أَهْلِ الطُّغْيَانِ يَا
 خَالِقَ رُوحِي وَمُقَدِّرَ قَوْلِي وَالْعَالِمَ لِيَسِّرِي وَجَمْعِي
 لَكَ سُبُوحِي وَعِبَادِي كَيْتِي وَلَعْدُوكَ عُنُودِي يَا
 مَعْبُودِي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ
 أُنِيبُ وَأَنْتَ حَبِيبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَكَفَىكَ
 اسْتَكْرَامًا وَرُؤُوسًا سُبُوحًا
 بِنِهَايَةِ دَرَجَاتِ الْأَسْبُوعِ أَوْرَدَهُ كَمَا مَسْتَحَبَّ اسْت
 وَرُؤُوسًا خَشْبَةً خَوَانِدَن سُوْرَةُ نَبِي اسْرَائِيْلُ وَكَرْمَنُ وَهَرْت

در روز نهم
 در روز نهم
 در روز نهم

لمس و سجده و لقمان و حس و حم سجده و در خان و واقع و
 کفعی روز در مصباح از حضرت امام جعفر صادق علیه آ و روه
 که هر که بخواند سوره مائده را در هر روز پنجشنبه آیه تهنیت نشود ایمان
 او بظلم و شرک نمی آرد هرگز و هزار مرتبه سوره قل بواللهد احد و
 هزار مرتبه بر محمد صلوات و آل محمد بفرستد و بگوید اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحِيَّاتُكَ قَدْ جَبَّحْتُمْ وَ
 أَهْلِكَ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَيْتِ الْأَوْلِيَاءِ
 قَالِ الْخَيْرِينَ و هر که حاجتی داشته باشد در بامداد روز پنجشنبه
 و شنبه متوجه آن حاجت شود که حضرت رسول خدا دعا فرموده
 است که خدا برکت دهد در بامداد رفتن بر آن حاجت و در
 روز پنجشنبه و شنبه و سنت است است که در نماز صبح روز
 پنجشنبه دو و شنبه در رکعت اولی سوره ایل آیت و در دوم
 سوره قل بواللهد احد بخواند و گفته اند که ستم است صاحب
 علم درین روز زیارت مقبور شد او و مومنان درین روز
 و مکروه است از که و مدینه و سایر مشایخ شریفه در روز پنجشنبه
 سفر کردن تا جمعه را بگذرانند و کفعی روز از حضرت امام
 محمد باقر روایت کرده که هر که در روز شنبه و پنجشنبه بخواند

سوره انزلناہ بخواند خدا ازان سوره ملکہ خلق فرماید کہ آزان سوره
گویند دستش از ہفت آسمان و ہفت زمین بزرگ تر باشد و در موضع
ہر قدرہ از بدلتش خدا موعی خلق فرماید و در ہر سوئے ہزار زبان
بیا فرسید و ہر زبانے بقوت جمیع جنیان و آدمیان سخن گوید و
استغفار کند بر اسے خوانندہ این سوره و حق تعالی آن استغفار
را دو ہزار ہزار برابر بر صناعت گرداند و ثواب ہر را با و عطا فرماید
فصل ہفتم در بیان اعمال شب جمعہ و روز آن
مجلسی روح آوردہ کہ روز جمعہ راعرب اعروب میگوشید و عجم آدینہ
و این روز متعلق است بزہرہ و درین روز آفتاب و مہتاب
و ستارہا آفریدہ شد و بر واسیے آفرینش آسمانہا و زمین ہا درین روز
تمام شدہ و بر واسیے درین روز حضرت آدم مخلق گردیدہ و این
روز عید مسلمانان است از ایام منبتہ روز جمعہ کوتاہ تر است و در شب
آن در ویش ارواح کفار را عذاب میکند تفتیش الہی و بہر کیت
این روز بر واسیے تخفیف میدہند عذاب ایشان را و ہر مومن
و مومنہ کہ در شب در روز آن بمیرد شہید مروه است و آمرزیدہ
است و مبارک ترین روز ہا است و بہترین عید ہا و سنت است
درین روز بخام رفتن و سر تراشیدن و ناخن گرفتن و شارب

در فصل ہفتم در بیان اعمال شب جمعہ و روز آن

چیدن و پیش از زوال جمعہ سفر کردن خوب نیست و بعد از نماز
 مبارک است و در شهر سے کہ نماز جمعہ کنند واجب است کہ نماز
 جمعہ حاضر شوند و البتہ ترک نکنند و با وقار و سکینہ روانہ مسجد شوند
 و بہترین لباسہا سے خود را پوشند و پوسے خوش بکار بند و توجہ
 کار سے نشوند مگر با مورخانہ و تدارک مسجد رفتن و باید کہ میوہ
 تازہ و گوشت بخانہ برند بعد از نماز عصر ہزار مرتبہ صلوات بر محمد
 و آل محمد بفرستند و اگر مطلق در روز جمعہ ہزار نوبت صلوات بفرستند
 خوب است و در عصر جمعہ دعائے عشرات و در ساعت آخر روز
 دعائے سات را بخوانند و چہار رکعت نافلہ زیادہ بر نافلہ ظہر
 بگذرانند و بیع و شرا کردن در وقت ظہر جمعہ مکروہ است و بعضی
 حرام میدانند و حجامت کردن در بعضی احادیث وارد شدہ
 کہ نباید کرد زیرا کہ درین روز ساعتے ہست کہ اگر دران ساعت
 حجامت واقع شود ہلاک می شود و بروایتے پیش از زوالی نہی
 شدہ و در چند حدیث دیگر وارد شدہ است کہ قصور ندارد مطلقاً
 و در حدیث معتبر از حضرت موسیٰ بن جعفر صلوات اللہ علیہا منقول
 است کہ ہر گاہ در شب یا در روز زیادتی در خون خود بیایی ایہ اگر
 بخوان و حجامت کن و حضرت رسالت همچون ہوا سرد می شد از

بیرون با نذر و نفل می فرمودند و حجامت در روز جمعه می کردند و در
 بعضی روایات وارد شده است که نوره کشیدن در روز جمعه پیش
 پیسی است و در چند روایات تجویز واقع شده بلکه بعضی از روایات
 دلالت بر استحباب می کند و در روایات معتبره وارد شده که روز
 جمعه روز خواستگاری نکاح کردن است و سنج است بوی سرور پیش از
 شانه کردن و تصدق کردن و نماز گزاردن و صلوات رحم و احسان
 نمودن بخویشان و برادران و سر را بخیلی و سرد شستن و خضاب
 نمودن و براسه ساز کارها مبارک است و ملائحتن کاشانی
 رحمه الله در تقویم الحسین آورده که روایت شده که هر که سفر کند
 در روز جمعه قبل نماز ندای کند فرشته که بازگرداند خدا را عیب
 او را و نیز در کتاب مذکور آورده که ناخن چیدن در روز جمعه
 باعث طول عمر و زیادتی مال می شود و محمد بن باویه
 از جناب رسول خدا در خصال آورده که هر که بگیرد زان
 خود را در روز جمعه برمی آرد خدا را عیب از سر انگشتان او
 و در او داخل کند شفا را و نیز در کتاب مذکور از حضرت
 امام جعفر صادق آورده که هر که در روز جمعه ناخن بگیرد پیش از آن
 بن ناخنها از بر طرف شود و نیز کلینی در کتاب کافی

از حضرت امام محمد باقر علیہ السلام آورده کہ ہر کہ یک روز ناخن و شارب خود را ہر
 ہر روز جمعہ و بگوید در محل گرفتن بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَبِاللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نیفتد از و ناخن و مو سے مگر آنکہ نبویہ
 خدا سے تعالیٰ از برائے او بعد ہر یک ازان ثواب آزاد
 کردن بندہ و بیمار نشود مگر یہ بیماری سے کہ دوران بیدار علامت
جلسہ روح در صبح الاسابیح فضیلت شب جمعہ و روز جمعہ آورده
 کہ حق تعالیٰ می فرماید وَشَاطِئِدٍ وَمَشْهُودٍ یعنی بگویند
 یا مِی کُنْمُ حَقِّ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ و در احادیث معتبرہ وارد شدہ است
 کہ شاہد روز جمعہ است کہ گواہی میدہد برائے ہر کہ اعمال
 خیر دوران کند و مشہود روز عرفہ کہ مردم در عرفات دوران روز
 حاضر میشوند و در احادیث معتبرہ از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
 منقول است کہ ہر کہ بیدار از مومنان ما بین زوال روز پنجشنبہ
 تا زوال روز جمعہ خدا سے تعالیٰ پناہ دہد اور از قضا قرآن سب
 معتبر از حضرت امام رضا علیہ السلام منقول است کہ حق تعالیٰ ملکہ
 می فرستد با آسمان اول در ہر شب در ثلث آخر شب و در شب جمعہ
 در اول شب تا آخر کہ از جانب غنی عزوجل ندا میکند کہ آیا توبہ کنندہ است
 کہ توبہ اور قبول کنم آیا استغفار کنندہ است کہ گناہان اورا

یہاں مزہم آیا جا جہنم سے است کہ حاجت اور بیادوم اسے طلب
 کنندہ خیر پہا بسوی ماو اسے طلب کنندہ شر دست کوتاہ کن ہیں
 پیوستہ ملک از جناب ربنا علیٰ این تدا سے کند تا طلوع صبح
 پس برمی گردد و مجل خود از ملکوت آسمان و نسبت حسن کا صبح از
 حضرت صادق مروی است کہ خدا سے تعالیٰ را در بہشت
 در ہر روز جمعہ کرستے بہت نسبت بہ بندگان مومن چون روز جمعہ
 می شود حق تعالیٰ را ملکہ می فرستند بسوئے بندہ مومن
 باد و حلکہ چون بدور بہشت او میرسد می گوید کہ خصت بطلب از
 مومن کہ برو داخل شود چون خدیر بنزد مومن سے آیند خصت
 می طلبند ملک بنزد مومن می آید و دو حلکہ از جانب پروردگار
 می آورد مومن یکے را بر کمر سے بند و دیگر سے را بردوش افکن
 و بجانب محل مناجات الہی روان می شود و برہر چہ کہ میگردد
 نور خلعت پروردگار آنرا روشن میکند و چون بموعد مناجات
 می رسد و انوار عظمت ذوالجلال برایشان می تابد ہنگی بسجدہ
 می افتد پس ندا از جانب حق تعالیٰ با ایشان میرسد کہ سر بردارید
 کہ امروز روز عبادت و سجدہ کردن نیست مشقت و تعب را
 از شما برداشتم پس مومنان میگویند پروردگار اچہ چیز بہتر میباشد

از آنچه با عطا فرموده بهشت را با این نعمت های فراوان در جنتها
 سبب پایان حق تعالی کند فرماید ایشان را که
 نعمت های شمارا بقدر برابر مضامعت گردانیدم پس مؤمن
 در هر جمعه بر سیگه دو با بقدر برابر آنچه پیشتر داشته است نیست نفسیه آیه
 کریمه **وَلَا يَنْتَظِرُونَ يَوْمًا** یعنی نزد ما است زیادتی که استقامت و جنتها
 در روز مزید روز جمعه است شبش بسیار نورانی است در روزش
 بسیار روشن است پس بسیار بگویند **سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** و بسیار صلوات
 بفرستند بر محمد و آل محمد و از حضرت رسالت پناه منقول است
 که روز جمعه بهترین روزهاست و بزرگتر است نزد خدا از عید الفطر
 و عید فطر و در آن پنج خصلت هست اول آنکه حضرت باری
 تعالی در آن روز آدم را خلق فرموده است دوم آنکه حضرت
 آدم در آن روز بزین آمده سوم آنکه آدم در آن روز از دنیا
 رفته چهارم آنکه در روز جمعه ساعتی هست که هر خبره که در آن ساعت
 از خدا سئوال حاجتی سوال کند البته عطا می فرماید مگر
 آنکه حرام باشد چنانچه هر ملک مقرب و آسمان و زمین و باد و باران
 و کوهها و دریا و صحرا می ترسند از آن که قیامت در آن روز قائم

شود و کتب معتبره از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که شنبه
 روز من است و یکشنبه روز شیعیان است و دو شنبه براسے
 دشمنان است و سه شنبه از نبی امیتہ است و چهارشنبه
 روز خوردن دوا است و پنجشنبه روز بر آوردن حاجت و در روز
 جمعہ روز پاکیزگی و خوشبوئے است و عید مسلمانان است
 و بہتر است از عید ماہ رمضان و عید قربان و روز غدیر بہترین
 عید ہا است و آن روز جمعہ بودہ و عید غدیر در تاریخ بیست و ہم
 ماہ دیکھ واقع شدہ و قائم آل محمد در روز جمعہ ظہور سے فرماید و
 قیامت در روز جمعہ قائم می شود و بیچ علی در روز جمعہ بہتر نیست
 از سلوات فرستادن بر محمد و آل محمد و از حضرت رسول خدام
 منقول است کہ شب جمعہ در روز جمعہ سبت و چهار ساعت است
 و در ہر ساعت حق تعالی ستم صد ہزار کس را از آتش جہنم آزاد
 می فرماید پس معتبر از حضرت فاطمہ علیہا السلام است کہ ہر روز
 منقول است کہ حضرت رسول خدام فرمادہ کہ اگر در روز جمعہ ہر کس
 بہت کرد تا سائے سائے را از آتش جہنم آزاد فرماید و اگر
 خدا باو عیلامی و مایہ علیہ السلام کہ در ہر روز جمعہ ہر کس
 نصیب قرص آفتاب علیہ السلام فرماید کہ با سائے سائے را از آتش جہنم آزاد

غلام خود را می فرستاد و در آخر روز جمعه می فرمود که چون نصف قرص
 آفتاب غروب کند مرا خبر کن تا دعا کنم از حضرت امام سجاد علیه السلام تا اطلاق جناب
 امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حوریان بهشت را
 در روز جمعه خبر میدهند که روز جمعه است پس مشرف می شوند بر اهل
 دنیا و میگویند کجا ایندها که امروز ما را با اعمال صالحه و دعا خواستگار
 نمایند از حق تعالی و آئیند صبح از حضرت امام محمد باقر مروی است
 که شب جمعه شبی است منور و روشن و روز جمعه روزی است
 بسیار روشن و شب جمعه شبی است که آزاد شدن موم از آتش
 جهنم در آن شب زیاده از روز جمعه باشد پس هر که در روز جمعه بپوشد
 و حق اهل بیت علیهم السلام را شناسد یعنی شیعیه باشد و اعتقاد
 با امامت ایشان داشته باشد حق تعالی بر اوست بیزار می آید
 جهنم و بیزار می آید از عذاب قبر بر اوست ایشان بنویسد و اگر در شب جمعه
 بمیرد از آتش جهنم آزاد گردد و آئیند با سبب معتبر از حضرت امام محمد باقر
 منقول است که آفتاب طالع نگر دیده است در روزی که بهترین
 روز جمعه و چون مرغان در روز جمعه بیک دیگر برنجورند سلام میکنند
 و می گویند امروز روز شایسته است و بسند صحیح از آن حضرت منقول است
 که چون روز جمعه می شود نازل میشوند ملائکه مقربان بالوجهائے

فقره و قلبها سئے طلا و در مسجد بنامی نشتین بر کرسیا سے نوروی نوسید
 تاها سے مردم بتقریب آمدن مسجد اول و دوم مخپین تا آنکه پیش از
 نماز از مسجد بیرون روویا از خانه بدر آید و داخل مسجد شود پس تاها
 و دفترها سے خود را می پیچند و این طلا نکه در هیچ روز بر زمین آید مگر
 در روز جمعہ و در حدیث صحیح از حضرت صادق صاوق بر مروی است کہ حق تعالی
 از هر نوع فردے را برگزیده است و از روز با جمعه را اختیار کرده
 و فرمود کہ حضرت رسول کو دست میداشتند کہ چون در زیستان
 براسے خوابیدن بیرون خانه رود و در تابستان از خانه بیرون
 آید در شب جمعہ باشد و بر وایت دیگر در تابستان کہ در خانه
 بیرون می آید براسے خوابیدن در روز پنجشنبه بیرون می آید
 و در زیستان کہ داخل میشد در روز جمعہ داخل میشد و در کتاب
 عروس از حضرت امام محمد باقر منقول است کہ رسول خدا هم
 فرمود کہ جب ریل آئینہ براسے من آورده و در میانش نکتہ سیاہی
 بود گفتم اسے جب ریل این آئینہ چیست گفت روز جمعہ است
 گفتم جمعہ چیست گفت شمارا در آن خیر بسیار است گفتم خیر
 بسیار چیست گفت عیدے است براسے تو و برای است
 تو بعد از تو گفتم دیگر چه خیر براسے ما در آن است گفت در آن

روز ساعتی هست کہ ہر مسلمان کہ در ان ساعت حاجت بطلد کہ
 روا شدے نباشد البتہ روا میشود و اگر در دنیا مصلحت نباش
 در آخرت خدا بہتر از ان حاجت را با و عوض میدہد و اگر
 از بلائے پناہ بر دحق تعالیٰ از بلائے بدتر از ان در
 آخرت اورا نجات دہد و در حدیث صحیح از حضرت صادق
 منقول است کہ دو ساعت است در روز جمعہ کہ در انہا
 دعا استجاب است یکے میان فارغ شدن پیش نماز از خطبہ تا وقتیکہ
 صغیانہ نماز بر خیزند و ساعت دیگر آخر روز تا غروب آفتاب و در
 حدیث صحیح از حضرت صادق منقول است کہ ساعت استجاب
 وقتے است کہ امام نماز بیرون نما آید یعنی اول پیشین و بروا
 بعد از اذان نماز جمعہ و بروایتے دیگر از وقتیکہ پیش نماز ز منبر
 بزیار آید تا آنکہ بجایے خود بایستد و بروایت دیگر از وقتیکہ امام از
 منبر بزیار سے آید تا آنکہ یک قدم از سایہ زوال برود و ملتزم
 گوید کہ در پنهان کردن ساعت استجابت حکمتا بسیار است
 مانند پنهان کردن شب قدر و اسم اعظم و مومن کامل و از جمله
 آن حکمتا آنکہ در ہمہ این ساعات دعا کنند و دیگر آنکہ مبادا نفوس
 شریرہ در آن ساعت دعائے بدے بکنند و اگر یقین دانند البتہ

الحقہ مستجاب یا پیدلشود و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است
 کہ حضرت رسول فرمود کہ روز جمعہ سید و بزرگ روزها است
 کہ حق تعالیٰ در آن روز ثواب و حسنات را مضاعف میگرداند
 و گناہان را محو مینماید و در جہات را بلند میکند و دعوات را
 مستجاب میکند و اندو شدہ تہا و غمہا را از اکل میگرداند و حاجتہا
 بزرگ را برمی آورد و روز مزید است کہ حق تعالیٰ رحمتہاںے
 خود را نسبت بہ بندگان زیادہ میکند و اندو جاعت بسیار را از
 آتش جہنم از اوجی سازد و اگر در روز جمعہ یا شب آن بمیرد و آس
 شہیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الہی مبعوث
 میگردد و بہر کہ استخفاف بحرمت جمعہ نماید و حق اورا ضایع
 گرداند کہ نماز جمعہ بجا نیاورد یا محرمات الہی در آن بعمل آورد
 بر خدا لازم است کہ اورا با آتش جہنم بسوزاند مگر آنکہ توبہ کند
 و در حدیث معتبر از حضرت صادق روایت شدہ است کہ
 جمعہ رستق و حرمت عظیم است پس زہار کہ ضایع نہ گردانے
 حق و حرمت آنرا و تفصیر مکن در چیزے از عبادت حق تعالیٰ
 در آن روز و تقرب جو بسوسے خدا بپہلایے شایستہ و ترک نما
 جمیع محرمات خدا را زیرا کہ خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند

و محبت گناہان را محو مینماید و درجات مومنان را اور دنیا و عقبی
 بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است و اگر توباتی که
 شب جمعه رازنده داری نماز و دعای صبح بکن بدستی که خداوند عالم
 در شب جمعه ملائکه را براسے مزید کرامت مومنان با آسمان اول
 می فرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناہان ایشان را
 محو کنند و حق تعالی واسع العطا و کریم است و آن حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام فرمودند که سبب این روز را جمعه نامیدند فرمودند که
 براسے آنکه خدا درین روز ارواح جمیع خلایق را جمع کرد که پیغمبران
 ولایت و محبت محمد و وصی او علی ابن ابی طالب علیہ السلام را از ایشان
 بگیرد و تسبیح منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمودند که حق تعالی
 فضیلت و زیادتی داده است جمعه را بر روزهای دیگر بدستیکه
 ہشتبار ازینت میدهند و آری میگرددانند در روز جمعه براسے آنکه
 کہ نماز جمعه حاضر میشوند و بدستیکه پیشی خواهند گرفت بسوسے
 بہشت بقدر آنچه در دنیا پیشی گرفته اند بسوسے نماز جمعه و بدستیکه
 در روز جمعه در ہاسے آسمان کشودہ میشود براسے بالا رفتن اعمال
 بندگان خدا و آن حضرت امام باقر علیہ السلام منقول است کہ پرسیدند از
 قول خدا کہ می فرماید فَأَسْعُوا إِلَىٰ فِئْتِكُمْ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ حضرت گفت فَعَلِ